RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 89.648 van 18 september 2000
in de zaak A. 82.170/X-8693.

In zake : Jef COCHEZ,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. VAN DRIESSCHE,
kantoor houdende te 1754 OPWIJK,
Nanovestraat 26

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jef COCHEZ op 21 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 6 november 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij hem de bouwvergunning wordt geweigerd voor het oprichten van een woning op een perceel gelegen aan de Bosdreef te Buggenhout, kadastraal bekend sectie B, nr. 6 m4;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. BROECKX die, loco Advocaat I. VAN DRIESSCHE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers bouwaanvraag voor het oprichten van een woning op een perceel gelegen aan de Bosdreef te Buggenhout op het perceel, kadastraal bekend sectie B, nr. 6 m4, reeds een eerste maal werd geweigerd bij besluit van 15 december 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening op grond van de overweging "dat uit het onderzoek van de kwestieuze aanvraag blijkt dat de woning de afwerking van een wachtgevel betreft, doch het goed niet gelegen is aan een volgens het College van Burgemeester en Schepenen voldoende uitgeruste weg"; dat het arrest nr. 70.399 van 17 december 1997 de schorsing van de tenuitvoerlegging van dit besluit bevolen op grond van het ernstig bevonden middel afgeleid uit de schending van de formele motiveringsverplichting; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 4 maart 1998 voornoemd besluit van 15 december 1995 heeft ingetrokken; dat hij bij het bestreden besluit van 6 november 1998 de gevraagde bouwvergunning opnieuw heeft geweigerd; dat dit besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat de bewuste overgangsregeling, ingevoerd bij het decreet van 13 juli 1994, het volgende bepaalt :
'Komen bij overgangsmaatregel in aanmerking voor het verlenen van een vergunning, of in het geval vermeld onder punt a) voor een schadevergoeding of een vergunning, indien vóór 31 maart 1995 een bouwaanvraag voor woning wordt ingediend voor de percelen :
...
a) waarop een stedenbouwkundig attest werd afgegeven in de periode tussen de datum van de inwerkingtreding van het voor het betrokken perceel laatst vastgestelde plan van aanleg en de datum van 24 augustus 1993, dat in de aangegeven bestemmingen en/of voorwaarden voorhoudt dat kan worden gebouwd in toepassing van artikel 23,1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 december 1978, en dat op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw vervallen is';

Overwegende dat de in die overgangsmaatregel opgenomen bepaling 'Komen ... in aanmerking...' helemaal niet betekent dat, zodra er een stedenbouwkundig attest kan voorgelegd worden, zonder meer een vergunning moet worden verleend; dat in het decreet van 13 juli 1994 zelf overigens nog voorwaarden voor de evaluatie van de aanvraag zijn opgelegd; dat het bewuste artikel immers verder nog stelt : 'Voor de stedenbouwkundige attesten bedoeld in littera a) kan de Vlaamse regering tot weigering van vergunning besluiten om redenen van goede ruimtelijke ordening. In de weigeringsbeslissing wordt alsdan aangegeven dat de vergunningsaanvrager recht heeft op een schadevergoeding. Ingeval de goede ruimtelijke ordening niet geschaad wordt, verleent de Vlaamse regering een bouwvergunning. De modaliteiten voor het bepalen van deze schadevergoeding worden vastgelegd bij besluit van de Vlaamse regering.
Bij het advies en de beslissing over de schadevergoeding of de bouwvergunning gelden voor de aanvragen, vermeld onder littera a) de voorschriften van artikel 23,1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.'

Overwegende dat bij de beoordeling van de aanvraag dus rekening moet worden gehouden met de bepalingen van het artikel 23,1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972, zijnde de zogenaamde 'opvulregel'; dat dit artikel het volgende stelde :

'Bij uitzondering kunnen verkavelingen en bouwwerken worden toegestaan, voor zover deze de goede plaatselijke ordening niet schaden en de bestemming van het gebied niet in gevaar brengen, en voor zover de grond op de dag van de inwerkingtreding van het gewestplan of ontwerp-gewestplan gelegen is binnen een huizengroep en aan dezelfde kant van een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, en die voldoende uitgerust is, gelet op de plaatselijke toestand.
Deze mogelijkheid geldt echter niet voor gronden die langs de grote wegen gelegen zijn, behalve hetzij voor een openbare dienst, hetzij voor het oprichten van installaties en gebouwen in verband met de dienst van een autoweg.'

Overwegende dat bij de beoordeling van bouwaanvragen in toepassing van de zogenaamde 'opvulregel' dus steeds het feit van het al dan niet voorhanden zijn van een voldoende uitgeruste weg diende te worden nagegaan; dat door de expliciete verwijzing in de overgangsmaatregel naar dat artikel, het dan ook niet meer dan logisch is dat ook hier datzelfde criterium dient te worden onderzocht; dat als het niet gaat om een voldoende uitgeruste weg de bewuste regeling geen toepassing kan vinden;

Overwegende dat huidige ter beoordeling voorliggende aanvraag is ingediend tegen ontvangstbewijs van 29 maart 1995; dat voor de toepassing van de overgangsmaatregel verwezen wordt naar het stedenbouwkundig attest nr. 2, op 23 oktober 1992 verleend door het gemeentebestuur; dat het een gunstig stedenbouwkundig attest betreft, verwijzende naar de bepalingen van artikel 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972, meer bepaald aangaande de afwerking van een wachtgevel in een huizengroep;

Overwegende dat de uitrustingseisen van een weg afhankelijk zijn van het belang en de ligging van de weg in de gemeente; dat het begrip 'voldoende uitgeruste weg' aldus een materieel verschillende inhoud heeft naargelang men zich in een landelijk gebied bevindt of in een volwaardige woonzone; dat elementen zoals het plaatselijk karakter van het verkeer, de aanwezigheid van andere woningen langsheen de weg, het bestaan van gelijkaardige wegen in de gemeente, en dergelijke, mede de toestand ter plaatse bepalen waarmee de overheid rekening moet houden om een weg als voldoende uitgerust te beoordelen;

Overwegende dat de betrokken percelen het meest zuid-oostelijke punt van de op het gewestplan als woongebied aangeduide kern van Buggenhout uitmaken; dat zich weliswaar verder zuidwaarts het 'Buggenhouts Bos' uitstrekt, doch dat dit woongebied langs de Kasteelstraat, Bosstraat en Bosdreef vrij dicht bebouwd is; dat ook het binnenliggende gebied volledig is ingenomen, in casu door de wijk 'Lentepark'; dat, hoewel de straatnamen een ander karakter laten vermoeden, de onmiddellijke omgeving

door de quasi volledige bebouwing ervan, ruimtelijk aansluit bij de centrumbebouwing van Buggenhout; dat de uitrusting van de omliggende gemeentelijke woonstraten bestaat uit een degelijke verharding en de courante nutsvoorzieningen zoals riolering, elektriciteit, waterleiding, telefoon- en kabeldistributie bevat;

Overwegende dat de betrokken plaatselijke toestand ter hoogte van het goed in kwestie zich aldus voordoet; dat tussen de aan de Bosdreef gelegen woningen op de percelen, kadastraal bekend nrs. 6w7 en 6l9, op het perceel 6w7 zelf een circa 4m brede doorgang ligt naar de percelen nrs. 6r7, 6p7 en 6m4; dat het in het woongebied gezoneerde perceel nr. 6r7 het voorwerp uitmaakt van een verkavelingsvergunning, op 7 april 1970 verleend aan de heer Antoon CALLAERT; dat bij de verkavelingsvergunning er op werd gewezen dat bebouwing slechts mogelijk is nadat een degelijk verharde en uitgeruste weg is aangelegd; dat de heer CALLAERT bij de verkavelingsaanvraag een verklaring betreffende uit te voeren werken bijvoegde; dat op perceel nr. 6r7 thans de vrijstaande woning nr. 80 bestaat; dat op het aanpalende, eveneens in het woongebied gezoneerde perceel nr. 6p7 de oudere woning nr. 78 van de heer GERLO - JANSSENS staat, waar tegenaan het huidige ontwerp is voorzien; dat die woning recent nog werd uitgebreid, namelijk met een bouwvergunning op 25 november 1997 verleend en strekkende tot het beperkt wijzigen van de gevels en het bouwen van een kleine inkomhal;

Overwegende dat de weg naar het betrokken perceel 6m4, dat volgens het gewestplan in de bufferzone is gezoneerd, verloopt over de percelen 6w7, 6r7 en 6p7 en een erfdienstbaarheid betreft, in casu een recht van doorgang; dat de wegzate van de betrokken erfdienstbaarheidsweg privé-bezit van de aangelanden is; dat het gemeentebestuur te kennen heeft gegeven helemaal geen intentie te hebben om de overdracht van de losweg te bedingen; dat de verharding van de weg zeer rudimentair is; dat de weg immers door de aanpalenden zelf wordt onderhouden door het aanbrengen van steenslag, op een breedte van circa 4m;

Overwegende dat riolering slechts loopt tot aan woning nr. 80 en derhalve zeker ontbreekt ter hoogte van het perceel nr. 6m4; dat het bovendien geen openbare riolering betreft; dat de eigenaar van woning nr. 80 immers op privé-eigendom zelf voor afwateringsbuizen, met diameter van 20 cm en een verval van 1,5 cm per lopende meter, naar de Bosdreef toe heeft gezorgd; dat het gemeentebestuur deze buizen heeft aangesloten op het openbaar rioleringsnet in de Bosdreef; dat de woning nr. 78 loost in de achterliggende gracht omdat, volgens de eigenaar ervan, het niveauverschil met de openbare riolering niet voldoende is; dat inderdaad dient gewezen op het feit dat de betrokken erfdienstbaarheidsweg, die

reeds 20 cm lager ligt dan de Bosdreef, afhelt van de Bosdreef weg, zodat afwatering van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft naar de openbare riolering in de Bosdreef niet evident of zelfs onmogelijk is;

Overwegende dat elektriciteit bovengronds gaat tot aan woning nr. 80 en verder ondergronds tot aan woning nr. 78; dat straatverlichting aanwezig is op de grens tussen de percelen nrs. 6r7 en 6w7; dat de waterleiding door de bewoners van de woningen nrs. 80 en 78 afzonderlijk is aangevraagd en gefinancierd; dat waterleiding maar tot aan woning nr. 78 loopt; dat kabeldistributie eveneens slechts tot aan woning nr. 78 gaat (luchtlijn), evenals telefoon (ondergronds); dat nutsvoorzieningen ter hoogte van het perceel 6m4 thans dus in feite onbestaande zijn, dit in tegenstelling tot de linksgelegen woningen nrs. 78 en 80;

Overwegende dat ten aanzien van de woonstraten in de onmiddellijke omgeving de verharding en uitrusting hier dus zeker onvoldoende is; dat zelfs ten opzichte van de linksaanpalende huizen die uitrusting ter hoogte van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft niet genoegzaam is, zelfs quasi onbestaande; dat het derhalve ter hoogte van het perceel in kwestie helemaal niet gaat om een voldoende uitgeruste weg zoals bedoeld in artikel 23, 1° van het koninklijk besluit van 28 december 1972;

Overwegende dat om de hoger aangehaalde reden, in casu het niet voorhanden zijn van een voldoende uitgeruste weg, de in artikel 87 vervatte overgangsmaatregel, zoals ingevoerd bij het decreet van 13 juli 1994, geen toepassing kan vinden; dat aldus geen bouwvergunning kan worden verleend";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van "substantiële vormvoorschriften - motiveringsplicht";

dat hij in de uiteenzetting van het middel betoogt dat niet wordt betwist dat de overgangsbepalingen van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1994, van toepassing zijn, die bepalen dat over iedere aanvraag bij de Vlaamse regering, benevens het advies van het college van burgemeester en schepenen, ook advies wordt uitgebracht door een college van deskundigen, dat in casu het college van burgemeester en schepenen een ongunstig advies afleverde op grond van de overweging dat "het perceel niet grenst aan een openbare weg. De huidige infrastructuur van de losbaan is ontoereikend", dat het college van deskundigen eenzelfde ongunstig advies afleverde, gegrond op het standpunt van het college van burgemeester en schepenen, dat uit het dossier geen eigen onderzoek blijkt van het college van deskundigen, dat ook het standpunt van het college van burgemeester en schepenen niet verder gemotiveerd is, en niet uitdrukkelijk de elementen bevat waaruit de onvoldoende uitrusting van de losweg wordt afgeleid, dat noch uit de bestreden beslissing noch uit het dossier blijkt dat het college van deskundigen het advies, d.w.z. de uitrusting van de weg, hebben onderzocht, alhoewel voordien een gunstig stedenbouwkundig advies werd gegeven, dat de noodzaak en verplichting tot uitdrukkelijke motivering van een ongunstig advies wegens onvoldoende uitrusting van de weg reeds uitdrukkelijk werd gesteld in de omzendbrief nr. 9-3 van 10 maart 1965, dat de motivering van het advies onbestaande is, dermate dat het advies zelf als onbestaande dient te worden beschouwd, en de daaropvolgende bestuurshandeling derhalve niet voldoet aan de voorschriften van artikel 87;

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn;

Overwegende dat wanneer de bevoegde minister over een bouwaanvraag uitspraak doet hij optreedt als orgaan van het actief bestuur; dat hieruit volgt dat, om te voldoen aan de hem opgelegde motiveringsverplichting, hij er niet toe gehouden is alle door de aanvrager aangevoerde argumenten te beantwoorden, maar kan volstaan met in zijn beslissing duidelijk aan te geven door welke redenen zij is verantwoord;

Overwegende dat de bouwaanvraag werd ingediend op grond van artikel 87, zesde lid, littera a), van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1994; dat het zevende lid van hetzelfde artikel, zoals gewijzigd bij hetzelfde decreet, luidt als volgt :

> "In afwijking van alle desbetreffende wettelijke bepalingen wordt de aanvraag ingediend bij het bevoegde college van burgemeester en schepenen, dat over iedere aanvraag een advies uitbrengt en dit advies binnen een termijn van dertig dagen na het afleveren van het ontvangstbewijs van de vergunningsaanvraag samen met de aanvraag zendt aan de Vlaamse regering. Over iedere aanvraag wordt aan de Vlaamse regering, benevens het advies van het college van burgemeester en schepenen, advies uitgebracht door een college van deskundigen dat bestaat uit de gemachtigde ambtenaren van de buitendiensten van het bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Van de beslissing van de Vlaamse regering wordt aan de vergunningsaanvrager en het college van burgemeester

en schepenen kennis gegeven binnen een termijn van zes maanden na de datum van het ontvangstbewijs.";

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat over de bouwaanvraag een advies werd verstrekt door het college van burgemeester en schepenen en door het college van deskundigen zoals vereist door voormelde bepaling;

Overwegende dat noch het voormeld artikel 87, noch enige andere wettelijke bepaling, voor de adviezen van het college van burgemeester en schepenen en van het college van deskundigen die worden verleend in toepassing van voormeld artikel, een formele motiveringsverplichting opleggen; dat een formele motiveringsverplichting evenmin volgt uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, vermits deze wet op het eerste gezicht niet van toepassing is op dergelijke adviezen, die niet bindend zijn en derhalve niet te kwalificeren zijn als een bestuurshandeling in de zin zoals omschreven in deze wet; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van "het gelijkheidsbeginsel : artikel 10 gecoördineerde grondwet, voorheen artikel 6 en 6bis van de Grondwet."; dat hij in de uiteenzetting van het middel betoogt dat verscheidene rechtsonderhorigen in de onmiddellijke buurt van het perceel van verzoeker, in casu de rechtstreekse buur, in gelijkaardige omstandigheden een aanvraag tot het verkrijgen van een bouwvergunning hebben gedaan, welke niet werd geweigerd, dat aan de eigenaar van de woning nr. 78 op 25 november 1997 een bouwvergunning werd verleend, waarnaar in de bestreden weigeringsbeslissing overigens expliciet wordt verwezen, en die aan identiek dezelfde voorwaarden dient te voldoen;

Overwegende dat het gelijkheidsbeginsel slechts kan zijn geschonden indien verzoeker met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijke gevallen ongelijk werden behandeld zonder dat voor deze ongelijke behandeling uit het bestreden besluit zelf een afdoende motief blijkt; dat verzoeker enkel verwijst naar de bouwvergunning die op 25 november 1997 werd verleend voor de woning gelegen Bosdreef 78; dat het op het eerste gezicht niet om gelijke bouwaanvragen gaat; dat de vergunning van 25 november 1997 niet een volledige nieuwbouw betreft, maar een beperkte verbouwing door aanbouw van een inkomhal en de aanpassing van de zij- en voorgevel van een woning die werd opgericht voor de wet van 29 maart 1962; dat deze woning daarenboven volgens voornoemde vergunning volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan in woongebied is gelegen, terwijl het bouwperceel van verzoeker volledig in bufferzone blijkt te zijn gelegen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van "het continuïteitsbeginsel en de motiveringsplicht"; dat hij in de uiteenzetting van het middel betoogt dat hij op 23 oktober 1992 een gunstig stedenbouwkundig "advies" heeft verkregen voor het bouwen van een woning op het perceel gelegen in agrarisch gebied, volgens de voorschriften van artikel 23, 1°, dat dit "advies" uitdrukkelijk verwijst naar artikel 23, dat de gemachtigde ambtenaar aldus de voorwaarden van artikel 23 heeft onderzocht en tot de vaststelling is gekomen dat het betrokken perceel conform dit artikel is gelegen aan een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, en die bovendien voldoende uitgerust is, gelet op de plaatselijke toestand, dat de minister zelf deze mening zou moeten toegedaan zijn, nu hij zelf, in antwoord op een parlementaire vraag, heeft gesteld : "de bepaling van art. 63, § 1, punt 5 houdt in dat een stedenbouwkundig

attest rechten doet ontstaan, indien binnen de geldigheidsduur van het attest een administratiefrechtelijke daad wordt gesteld die gebaseerd is op de bepalingen van dit attest. Dit standpunt is logisch omdat het stedenbouwkundig attest op klare en duidelijke wijze het standpunt weergeeft van de administratie die bovendien noodzakelijkerwijze rekening moet houden met de wettelijke bepalingen" (Bull. Vr. en A., Vl. Raad, nr. 9, van 7 maart 1994, 479), dat het bestreden besluit thans stelt dat deze weg onvoldoende is uitgerust zonder dat dit besluit vaststelt dat er nieuwe veranderde feitelijke elementen naar voren worden gebracht, dat de overheid nochtans in de beoordeling van een aanvraag slechts mag afwijken van een vroegere beoordeling van de plaatselijke aanleg, als deze wijziging steun vindt in een nieuw onderzoek van de zaak, waaruit veranderde feitelijke elementen blijken;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker op 14 april 1992 bij het college van burgemeester en schepenen een aanvraag tot stedenbouwkundig attest nr. 2 heeft ingediend voor het betrokken perceel; dat het college van burgemeester en schepenen op 28 april 1992 een ongunstig advies heeft uitgebracht, luidend als volgt :

> "ONGUNSTIG advies van het College van Burgemeester en Schepenen dd. 28/04/1992:
> - De aanliggende 'losbaan' dient voorafgaandelijk en over de ganse lengte ervan te worden overgedragen aan de gemeente.
> - De huidige bestaande infrastructuur van de losbaan is ontoereikend. De verharding moet worden aangelegd in KWS of betonklinkers. Aan het einde van de losbaan dient een kleine pijpekop te worden aangelegd.";

dat de gemachtigde ambtenaar op 22 oktober 1992 volgend advies heeft uitgebracht :

> "Naar aanleiding van uw bovenvermelde brief heb ik de eer u mede te delen dat mijn bestuur een gunstig

advies uitbrengt voor het bouwen van een woning volgens de voorgestelde voorschriften, dit in toepassing van art. 23 van het K.B. van 28.12.72 (afwerking wachtgevel in huizengroep); de door het College gestelde voorwaarden (advies dd. 28.4.92) kunnen niet als voorwaarde verbonden worden aan een bouwvergunning :

- de overdracht van de losweg dient bedongen te worden via een rooilijnplan met onteigeningsplan indien een regeling in der minne niet mogelijk zou zijn.
- de aanleg van de openbaar geworden weg kan slechts op initiatief van de gemeente gebeuren; de kosten kunnen via een eventuele verhaalbelasting terug-gevorderd worden.";

Overwegende dat uit voormeld advies op het eerste gezicht niet blijkt dat de gemachtigde ambtenaar, in tegenstelling tot het college van burgemeester en schepenen, heeft geoordeeld dat het bouwperceel is gelegen aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, voldoende is uitgerust; dat daarenboven noch de bundel van verzoeker, noch het administratief dossier, een afschrift bevat van het stedenbouwkundig attest nr. 2 dat op voormelde aanvraag zou zijn afgeleverd; dat geen gevolg werd gegeven aan de uitdrukkelijke vraag van het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het auditoraat in zijn verslag over de vordering om "alsnog, uiterlijk daags voor de terechtzitting, afschrift mede te delen van het stedenbouwkundig attest (...) zodat kan worden nagegaan of dit attest voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 87, zesde lid, a"; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel afleidt uit "machtsoverschrijding - beslissing gesteund op onjuiste en onaanvaardbare motieven"; dat verzoeker in de uiteenzetting van het middel betoogt dat uit de analyse, uitgevoerd door Ir. DE HONDT, blijkt dat de motivering van de minister is gesteund op foutieve feitelijke elementen, met name :

- riolering van de weg en afwatering terrein : het terrein zelf watert natuurlijk af naar de achterliggende beek en hoeft niet af te wateren naar de straat;
- het afval en regenwater van de nieuwe woning kan zonder problemen met een rioleringsbuis van 15 cm doorsnede afgeleid worden naar het eindpunt van de bestaande riolering van 20 cm doorsnede, de te overbruggen afstand bedraagt slechts 12 m, een riolering van 20 cm doorsnede volstaat ruimschoots, nu deze op last van de gemeente voor alle aangelanden is aangelegd en voor één enkele woning te groot zou zijn en een risico voor slibvorming zou inhouden;
- electriciteit, gas en water zijn aanwezig en gemeenschappelijk gezien ze in een gemeenschappelijke losbaan liggen, dat de bestreden beslissing telkens vaststelt dat alle nutsvoorzieningen lopen tot woning nr. 78, zijnde de koppelwoning waarvoor de bouwaanvraag is ingediend, en dat enkel de aansluiting ontbreekt, die uiteraard slechts zal geschieden nadat de bouwvergunning is verleend;
- er zijn gelijkaardige wegen in de gemeente, op minder dan 50 m ligt een gelijkaardige weg, en er zijn vele gelijkaardige wegen in Buggenhout, zodat stellen dat ten aanzien van de woonstraten in de onmiddellijke omgeving de verharding en uitrusting onvoldoende zijn benevens de waarheid is;

Overwegende dat de Raad van State niet vermag zijn beoordeling van de eisen van de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht de Raad van State enkel bevoegd is na te gaan of de bevoegde overheid bij het nemen van haar beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij

op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat het bestreden besluit, met betrekking tot de ligging van het bouwperceel aan een al dan niet voldoende uitgeruste weg, is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat de weg naar het betrokken perceel 6 m4, dat volgens het gewestplan in de bufferzone is gezoneerd, verloopt over de percelen 6 w7, 6 r7 en 6 p7 en een erfdienstbaarheid betreft, in casu een recht van doorgang; dat de wegzate van de betrokken erfdienstbaarheid privé-bezit van de aangelanden is; dat het gemeentebestuur te kennen heeft gegeven helemaal geen intentie te hebben om de overdracht van de losweg te bedingen; dat de verharding van de weg zeer rudimentair is; dat de weg immers door de aanpalenden zelf wordt onderhouden door het aanbrengen van steenslag, op een breedte van circa 4 m;

Overwegende dat riolering slechts loopt tot aan woning nr. 80 en derhalve zeker ontbreekt ter hoogte van het perceel nr. 6 m4; dat het bovendien geen openbare riolering betreft; dat de eigenaar van woning nr. 80 immers op privé-eigendom zelf voor afwateringsbuizen, met diameter van 20 cm en een verval van 1,5 cm per lopende meter, naar de Bosdreef toe heeft gezorgd; dat het gemeentebestuur deze buizen heeft aangesloten op het openbaar rioleringsnet in de Bosdreef; dat de woning nr. 78 loost in de achterliggende gracht omdat, volgens de eigenaar ervan, het niveauverschil met de openbare riolering niet voldoende is; dat inderdaad dient gewezen op het feit dat de betrokken erfdienstbaarheidsweg, die reeds 20 cm lager ligt dan de Bosdreef, afhelt van de Bosdreef weg, zodat afwatering van het perceel waarop de bouwaanvraag betrekking heeft naar de openbare riolering in de Bosdreef niet evident of zelfs onmogelijk is;

Overwegende dat elektriciteit bovengronds gaat tot aan woning nr. 80 en verder ondergronds tot aan woning nr. 78; dat straatverlichting aanwezig is op de grens tussen de percelen nrs. 6 r7 en 6 w7; dat de waterleiding door de bewoners van de woningen nrs. 80 en 78 afzonderlijk is aangevraagd en gefinancierd; dat waterleiding maar tot aan woning nr. 78 loopt; dat kabeldistributie eveneens slechts tot aan woning nr. 78 gaat (luchtlijn), evenals telefoon (ondergronds); dat nutsvoorzieningen ter hoogte van het perceel 6 m4 thans dus in feite onbestaande zijn; dit in tegenstelling tot de linksgelegen woningen nrs. 78 en 80;

Overwegende dat ten aanzien van de woonstraten in de onmiddellijke omgeving de verharding en uitrusting hier dus zeker onvoldoende is; dat zelfs ten opzichte van de linksaanpalende huizen die uitrusting ter hoogte van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft niet genoegzaam is, zelfs quasi onbestaande; dat het derhalve ter hoogte van het perceel in kwestie helemaal niet gaat om een voldoende uitgeruste weg zoals bedoeld in artikel 23, 1° van het koninklijk besluit van 28 december 1972;";

Overwegende dat verzoeker in zijn uiteenzetting van het middel voornoemde feitelijke vaststellingen niet betwist; dat de door hem aangebrachte argumenten, die allen neerkomen op een andere beoordeling van deze vaststellingen, de Raad van State er in de huidige stand van het geding niet kunnen toe brengen aan te nemen dat de minister de grenzen van de hem wettelijk toegekende discretionaire appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden door op grond van die vaststellingen te oordelen dat het betrokken bouwperceel niet is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg zoals bedoeld in artikel 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannnen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien september tweeduizend, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. DE KEYSER. **J. BOVIN.**